

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De corpore Christi II Sermo LXXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

manserint. Qd cunq; volueritis petetis fiet
vobis. Namamus ergo in Christo pro huic sa-
cramenti gratia ut secum tandem manere
possimus in celo per gloriam. Ed quia nos re-

De corpore Christi II.
Hermo LXXXIII.

Quoniam hunc panem vivet in eternum.
Jobis. vi. Quoniam ut ait Alexander papa qmuis a beato petro. cuius verba ponuntur in decreto. de se dist. iij. Hibil inquit in sacrificiis maiis esse potius quam corpus et sanguis Christi. nec illa oblatione hac potior esse potest. sed hec omnes preceperunt quod pura conscientia domino offerenda est. et puramente sumenda. atque ab omnibus veneranda. et sicut est potior ceteris. ita potius excolitur et venerari deberet. Nec immерito in hoc sacramento non figura sed res. non creatura sed creator. non quicquam terrenum sed totum celeste continetur. eo quod hic est panis quod de celo descendit. hic est caro vera data. per mundi vita. non alia plane caro quam que nata est de virginine maria et passa in cruce et resurrexit de sepulchro. Ita dicit beatus Ambrosius. Nec inquit caro est ut ait Augustinus. in libro de verbis domini. in qua dei patris filius sacerdos secundum humanitatem se per nobis accepit. quod sacrificium et obtulit deo. ut ipse id est sacerdos et sacrificium. per quod quidem sacrificium nos cum Christo vivi efficiamur. quia pater in illo est. et ille in nobis. Ait Hilarius de trinitate lib. viii. Quis igitur tanti dominique dignae poterit enarrare magnalia quae effari et eloqui mysteria aut pronunciare sufficientia fructuissima humano generi misericordia dixerit in ipso collata oblectamenta. Hic est enim panis pisticus de celo homini. habens in se omne delectamentum et omnem saporem suavitatis. Sapientie. vii. Est itaque panis iste panis vite. datus nobis in memoria illius qui nos exsurgentes implevit bonis. Luce. iij. Et mortuos morte sua ad vitam reduxit eternam. quem qui manducat panem vivet in eternum. unde istud sacramentum merito dicuntur sacramentum pietatis. vel quia est sacramentum sancte religionis et divine culture. vel quia deus ex pietate hoc instituit. ut dicit Archidi. xxvij. q. viij. Ipsa

pietas. Magna revera pietas divina in hoc apparuit. que videns mundus languidum medicinam sui corporis et sanguinis reparauit. dicente beato Augustino. sup Psalmum xxxviii. Omelia. iiij. Vere magnus deus magna misericordia eius. quod nobis dedit manducare corpus suum in quam cuncta perpetua est. Hec Augustinus. Agnus igitur debet esse mortis apud nos immo iugis et cuncte recitationis tante pietatis beneficium et nunquam obliuiscenda rante clementia misericordio. per quod sancta mater ecclesia spiritus sancto afflata mellisuam dulcedinem tante benignitatis nolens obliuisci qua deus omnipotens per viscera misericordie sue eaz visitavit. et quasi esuriensem et inane animam eam repleteuit bonis et satiavit. et si cuncte ipsam visceralem pietatis memoriam congruo recordio ageret tam in missarum celebracionibus quam in plororum purgationibus et educationibus. dignum tamen duxit solemni orationib; nihilo minus et honore et gratiarum actione clariori memoriale dilectionissimum institutionis tanti sacramenti. ne non mons pater et passionis Christi eius illud memoriale existit semel in anno deuotissime et honorificissime celebrare. Nam ut dicit Augustinus. sup Psalmus. xxiij. Liceat Christus semel mortuus est iustus per iniustos. et scimus et certum habemus et ipse immobili retinemus. quia dominus illi ultra non dominabitur. sicut dicit Alius. tamne ne obliuiscamur quod semel factum est in memoria omni anno fit. quoniam pascha celebratur. numquid toties Christus moritur et occiditur. Absit. Sed tamen in ueraria recordatio representat quod olim factum est. et sic nos facit moueri tanquam uerba de secreta dii. Semel Christus. Quia igitur memoria tanti sacramenti coquuntur in quinta in cena domini locu[m] habere non potuit. propter aliorum officiorum ecclasiasticorum occupationem. Ideoque vitium est ecclesiasticorum scilicet pasche. ascensionis pentecostes necnon sancte trinitatis festi. bodierna die recolatur memoria Ihesus sacramenti et cibi dulcissimi. cuius recordium mentem delectat. quia etca angelorum panis cor bovis confirmat. et virtus gracie ad

¶ De cōspōre Christi

vita glorie cōtinuat. **Vñ** qui māducat hūc panē viuet in eternu, que fuerūt verba in principio p̄posita, pro quoꝝ deductio clariorū necessaria est in uocatio spiritus sancti quā vt aſsequamur matrē gratie salutem? dicētes. Ave maria. In quibꝫ verbis tria deſcribunt̄ de tam ineffabili sacramento. Primo nāq̄ deſcribitur hūc sacramēti p̄ficiens glorioſa ſeu gratioſa, per quā iſtud sacramētuſ est nobis factū tangē ferculū alitū in hoc q̄ appellat̄ panis. Seco, p̄nituit ſumentū ipm ſuauitas ſaporofa per quā iſtud sacramētuſ est a nobis accipien- dū tangē mentis noſtre preparatiuꝫ. Lū dicas. Qui māducat. Tertio ſubiungit̄ di- gne ſumentis uilitas fructuofa, p̄ quam iſtud sacramētuſ nobis est glorie collati- vū in hoc q̄ dicit̄ viuet in eternu. **A**

Dixi Primo p̄ primo deſcribi- tur hūc sacramēti p̄ficiens gratioſa, p̄ quā iſtud sacramētuſ nobis est factū tangē ferculū alitū in hoc q̄ dicit̄ et appellatur panis. Circa qd sciendū q̄ ſaluator noſter loquens de pro- prietate ſuoi corporis ſanctissimi appellat euz panem. Sicut enī dicit Grego. in Omel. p̄chali. In hoc sacramento aliud est quod cer- nunt̄ et aliud est quod credit̄. Illud enī quod cernit̄ eſt ſpecies panis in hostia, et ſpecies vini in calice. Illud autē quod cre- dit̄ eſt veritas carnis et ſanguinis Christi. Et ppter hoc ſaluator p̄mitit in euāgelio dicens de veritate que credit̄ in hoc sacra- mento. Laro mea vere eſt cibo. Et tandem ſubiungit id quod cernit̄ hic eſt panis viuus q̄ de celo descēdit. Lū ergo dicitur hic. Qui māducat hunc panē viuet in eter- num. eſt ſenſus. Qui māducat verū corpus p̄p̄tient̄ ſub ſpeciebus panis viuet in eternu. Et quo elicit̄ illa catholice fidei vitas. q̄ facia deſecratione p̄ ſacerdotē ampli? nō manet ibi ſubſtantia panis in sacramēto corporis Christi. ſed eſt ibi verū corp̄ Christi p̄cipialr. et ſanguis eſt et ſocomitātia imme- diata. q̄ ſanguis imediate diſponit corp̄ ad vitā. Tertio eſt ibi ania et ſocomitātia p̄p̄qua. q̄a licet ania non uificit corpus niſi mediante ſanguine. tñ pertinet ad ean- dem naturā, et ideo ſocomitātū ipm ap̄ro- pinque. Quarto eſt ibi diuinitas verbis et ſocomitātia remota. q̄a licet diuinitas cuſ trib⁹ p̄cedentib⁹ faciat vñū ſuppoſitū, cuſ

nō pertinet ad eandem naturā, et ideo con- comitatur ex ſocomitātia remota. Et ppter hoc dicit Ambro. in libro de ſacramēto q̄ illa q̄ fuerunt in vtero virginis inue- niuntur in hoc ſacramēto. Iſta autē qua- tuor fuerūt in vtero virginis. ſcz caro ſan- guis ania et diuinitas, ſicut patet p Anſel- muſ in libro de ſceptu virginali. Et iſta q̄ tuor tangens ſaluatoris hic dicit̄. Hic pa- niſ viuus. id eſt. caro viua. et ſic corpus ani- matū, et ſanguis me⁹ vere eſt porus. Et qd addit. q̄ de celo descēdit. deitatis ſignificat. Et hiſ cōuincit̄ erroribus ſtūdiorū dicentiū poſt deſecratione factā remanere ſubſtantia am panis in hoc ſacramēto. qd. tamen e falsiſſimū. cuſ ibi ſtātum amplius deficit ei- ſe ſubſtantia panis et remanet verū corpus Christi. Unde dicit Ambro. in lib. de ſacra- mentis. Panis eſt uifitatus in altari aū ver- ba ſacramētoꝫ, vbi accessit coſecratio de pane fit caro xp̄i. Et poſt pauca. Ante q̄ ſocomitātū ſecretur panis eſt. ut autē verba xp̄i acceſſerint corp̄ xp̄i ē. ante verba xp̄i calix ē vi- no et aqua plenus. ut autē verba xp̄i opera- ta fuerint ibi ſanguis efficitur q̄ plebej re- demit. Decile. Habent verba de ſecra. vi. iij. Panis. Et poſt iſtu veritate ſunt om- nes catholicī doctores. ſicut Hiero. Aug. Ambro. Grego. et om̄s moderni nullo pe- nitens diſcrepāt. Seco ex hiſ elicit̄ q̄ ra- tionabilē inſtitutio ecclie moderna. q̄ tñ ſub vna ſpecie. ſ. panis corpus ministrat fi- delibꝫ. q̄a cuſ circa ſpecies vini et calicis mul- ta pericula acciderūt fidelibꝫ. ſ. periculum ef- fusionis et infidelitas. inſtitutū eſt ſub ſpe- cie panis tñ. ad euitadū piciſū effuſiōis. teriā ad ſignificandū q̄ ibi eſt ſanguis xp̄i ex ſocomitātay fide credit̄. Sed obiſſa curioſitate ſubtiliori circa iſtud ſacramen- tū digniſſimū. de ipius veritate eſt inquiren- dum. **B** Circa qd sciendū q̄ licet h̄ di- cat panis. eſt tñ veriſſimū corp̄ xp̄i qd na- tum e de maria virgine. qd paſſum ē et re- ſurrexit. ut dicit Ambro. Et tale ac tantuſ corp̄ glōſum et immortale et impaſſibile. ſic mo ſeder ad dexterā p̄p̄is. Quā qdē verita- tem. p̄bat aucoſitas ſacred scripture. ſilu- do naſe. exēplatio ſigure. miracloſa oñſio. et naturalē diſcurſū rōniſ. De p̄io p̄t quō ſcriptura clamat per p̄phetaz in Ps. De- moria fecit mirabilū ſuorū miſericors et miſerator dñs. eſcaz dedit timentib⁹ ſe.

P^{ro}ermo LXXXIII

Itez Sapie. xvij. Angelorum esca nutriuisti populu tuu. et panem de celo prestisisti ilis sine labore. Et q^{uo}d dicit nutriuisti ponit preteritū pro futuro et pñti. sicut sepius in scriptura dicit. et licet illud intelligat de māna ad litterā. tñ qñcum ad pñrietatē signifi cariōis deber intelligi de corpore xp̄i. fīm Robertū Holgot. cū māna nō potest pro prie intelligi panis angelorum. eo q^{uo}d nullū habent ex ea delectamentū aut nutrimentū. sed bene ex corpe christi ex quo sumūt nōnum gaudiū. vt dictū est in sermone ascensionis. Item Joh. vi. per totū clamat ipa veritas. q^{uo}d hinc est panis vobis. bicest caro pro mundi vita. Et Barth. xxiij. et Luce. xxiij. Hoc est corpus meū quod p vobis tradetur. Item. i. Corinθ. xi. simile ponit sententiam et in multis alijs locis sacre scripture. Scđo veritatē istius sacramēti. pbat similitudo nature. Nā videmus q^{uo}d actiōe natūre grana puerunt in gramine. nucleus in arborem. poligrana in pisces. ligna in lapides. cunis in vitrum. terra in aurū. Item p diuinam potentiaz virga versa est in colubrū. Exodi. vii. Itez aque marath amaris sine subito ad preceptū moysi pphete dulcorate sunt. vt dicit Exodi. xv. Itez flumina in sanguinē puerla sunt et cōuerso ministerio moysi Exodi. viii. et viii. Item m^{er}edidit iter siccis pedib⁹ hebreis. Itez ptra dedit aquas Exodi. xvij. Item ferruz cecidit in aquā. et ad mandaruz pphete sūgnarauit. iiii. Reg. iiiij. Itez sermo helye traxit ignē de celo. iiiij. Reg. i. Que omnia pculunt possibilē veritate huius sacramēti. Si enī natura tñ potest vt oīno vñā remnī speciei mutet in alia alterius speciei. et si diuina potentia in patrib⁹ veteris testamēti tante fuit efficacie vt oīno res impossibilēs faceret ministerio pphetaꝝ. qntomagis per ministros noui testamēti vbi sūghabūdat gratia hoc potest facere vt substantiā panis puerat in substantiā corporis xp̄i. cū h̄ etiā plongā transmutationē faciat natura d^{omi}ni bo panis facit corpus. et de vini porū facit sanguinē in homine. Tertio veritatē huius sacri probat cōplatio figure. Licet autem sunt q̄si infinitē figure huius sacramēti. tñ paucas cōmērasse sufficiat. Prima igit̄ figura fuit in oblatione melchisedech. q^{uo}d fuit rex et sacerdos offerens panē et vinū. Heneq;. xiiij. significā oblationē xp̄i et institu-

tionē huius sacramēti sub speciebo panis et vini. et ideo dicit ppheta. Tu es sacerdos in eternū fīm ordinē melchisedech. Scđo figura fuit in īmolatione agni pāchalis q^{uo}d fuit īmolat⁹ pro salutē populi israel. Sic christus q^{uo}d Johānes pdcicabat et demōstrabat digiro agnū venisse xp̄m ppter innocentiam et manūfuerūdū īmolatus est pro salute totius generis humāni. Unde sicut post īsum illius agni secuta est libera tio iudeorū de seruitute egyptiacā. Sic post īstitutionē huius sacramēti q^{uo}d faciat serua quāra magna. facia est eras liberatio generis humāni a seruitute diabolica. Nā quis seruit peccato seruus ē peccati Johā. viii. Et qui seruit peccato manet in morte. i. Johis. ii. Et ideo hoc sacramēti vtrū q^{uo}d destruit seruitute. quia si filius vos libe rauerit. vere liberi eritis Johis. viii. Quia libertate liberauit nos xp̄s. ad Gal. iij. Et mortē mortificauit. q^{uo}d qui māducit meip̄s vivet. ppter me. Joh. vi. Tertia figura que pbat veritatē huius sacramēti ē de māna de qua dī Sap. xvij. Panē de celo parati ppestitisti eis. cui⁹ gustus erit q̄si simile cū melle. vt dicit Exodi. xvi. Et sicut dicit Aug. in libro retractationū ca. ii. et in libro q̄sionum ad inquisitiōes ianuarij vñcīos lo piebat fīm suā propria voluntate. Vñ fīm Robertū Holgot super librū Sap. capi. xvij. In diversis psonis et in eadē persona diversis epib⁹ diuersos sapores habebat. Et h̄ intellige q̄nī cogitabant actualiter de sapore aliquis alteri⁹ cibi. sed si non. tunc habebat sapore sibi cōnaturalē quasi simile oleo conperse. Per quod māna signifi catur sacramētu cōucharistie fīm Holgot ybi supra. Sicut enī filii israel p deitatem transiunt versus terram eis a domino repromissam tali refocillabant alimento. Ita nos per mundū ad celū pergentes copias et sanguinis xp̄i quoridam viatico recreamur. Vocat autē panis angelorum primo fīm Holgot. ppter pfectio cōucha ristiā. si sacerdotcs q^{uo}d puri debet esse vt angeli Malach. ii. Angel⁹ dñi exercitū ē. sacerdos. Et ap̄le dicit. Multe dī bīc ve lamē i ecclia. ppter anglos. i. Cor. xi. glo. i. la cerdotes. Dicitur etiam panis angelorum ppter vescentes. quia debet esse puri cōmunicantes ut angeli. q^{uo}d in maluolā alijs non intrabit sapia. Scđo sic illud māna

¶ De corpore Christi

colligentes nō habuerūt plus q̄ illi q̄ mī
 nus collegerant. ita capientes maiore bo-
 stiam nō plus sumunt q̄ illi qui minorem
 aut q̄ vñā mīcā q̄ vix r̄deri possit cū vtrō
 bīq̄ sit idēz x̄pus eque magn⁹. **H**ic p̄
 ter de speculo integro z fracto in quo vi-
 detur tota imago z in qualibet eius parte.
Tertio sī illud māna ad modicū radiū so-
 lis līgīcebat. ab igne durescebat. sic istud
 sacramentū sumētes a deuotione līq̄scunt
 in lacrimas cōpunctōis. **B**ed ab igne cō/
 cupiscentie indurant⁹ z obturant⁹. **Q**uarto
 sī illud māna bonis erat dulce. malis aut̄
 verebat in nūseaz. **D**ic istud sacramen-
 tū est bonis ad meritū. malis vero ad sup-
 pliū. **I**ura illud qđ canit in sequētia ec-
 clēstia. **S**umūt boni sumūt mali forte
 in inequali. **P**ater de iuda in quē post bue
 cellā iutrouit satanas. **Q**uarto istud sa-
 cramentū figurat⁹ est in panib⁹ positionis.
 i. Re. xvi. **Q**ua si illi panes nō mīstrabant⁹
 nisi a sacerdotib⁹. nō dabantur laicis z se-
 cularib⁹ nisi p̄ requisita puritate. **S**ic pat̄
 de dñid. cui abumalech nō prius dedit ni-
 si de x̄tinēta requisisset. **S**ic istud sacrm̄
 nō nisi a sacerdotib⁹ ministrat⁹. z p̄tinenti-
 bus dñf. **Q**uinto istius sacramēti verita-
 tē p̄bat miraculosa oñsio. **L** **G**ūt au-
 tē plura mirabilia pbant⁹ hūi sacri veri-
 tate. **P**rimū est qđ accidit tpe beati Grego-
 ri. vñ p̄ter dubitationē cūiſdaz femine
 hostia versa est in cruentā carnē. **S**c̄m̄ ē
 de quodā rusticō q̄ de p̄silio phitonis hō
 sham p̄seruauit in vase. qui cū post h̄ venis-
 fer inuenit matrē puerū tenente. **T**ertium
 est cū quidā sacerdos rogasset in fide z fir-
 mari vidit post p̄ficationē matrē cū pue-
 ro in hostia dicentē sibi. **E**cce habes quez
 desiderasti. **I**c. **Q**uartū cū quidā demo-
 niacus adiurat⁹ effet quid effet in hostia.
 nō dñe panis. postea fortius adiurat⁹ dixit.
 panis vite. panis angeloz. ultimum dicit de-
 us z hō. in cuius noīe exiūt. **Q**uintū mura-
 culū de sacerdote Egidio. q̄ cum postulas
 ser fibi reuelari naturā sacri. vidit puerū
 et hostia factū z angelū dicentes sibi. **S**i
 xpm̄ videre placet. deest tibi quid illi pecto-
 nū p̄m̄geris. de osculatus est z tandem peti-
 vit p̄nem in priorē formā. quod z factū ē.
 Item venerabilis Hugo infirmabat ad
 morte. cū p̄ter vomitū fratres sibi corpus
 xpm̄ dare negabant z hostia nō p̄scrata ſiſ

bi dare vellent. dicebat. nō est iste deus me-
 us. **I**tem quidā indeus vidit in ecclīa cō/
 muicādo populu q̄si puer dividere xp̄ia-
 nis. **I**tem duo p̄s byteri venerunt ad do-
 mū cuiusdaz dubitantis de veritate sacra-
 menti. **L**ōrigit autē q̄ puer illus cūcurrit
 post vñū ad ecclīam. z eo celebratē vidit
 puer sacerdotē quasi vñū puerū comedisse.
Lurrens igit̄ in domū. sub lecto ſe abſcon-
 dit. **R**eql̄itus autē a patre cur h̄ faceret. re-
 spondit. vidi illū sacerdotē qui h̄ nos viſi-
 tat in ecclīa puerū comedisse. vnde timeo.
 ne me ſimiliter comedat. **E**t hecad p̄ſens
 ſufficiant. **H**ero veritatē hūi sacramen-
 ti. p̄bat naturalis diſcurſus rationis. **D**i-
 citenī ſubtilis doctor q̄ naturalis diſcur-
 ſus dicit ab talē mutationē que eſt i ſacra-
 mento de p̄fectione mūdi elle necellariaz.
Hā ſicut fuī mutationi accidentis ſine ſubie-
 cto. ſicut in aq̄s marath multū amaris ſed
 in dulcedinē p̄ueris. remanēte nihilom̄i-
 nus aque ſubſtātia. **I**tez ſuit mutationi ſub-
 ſtantia in ſubſtantia cū mutatione accidē-
 tis. vt aque in vñū in chana galilee. **I**deo
 neceſſe fuīt eſſe mutationem ſubſtantie ſine
 mutatione accidentis. eo q̄ h̄ ſubſtantia pa-
 nis mutat̄ in ſubſtantia corporis xpi. ſed re-
 manent accidentia. ſez ſapor idē. color. et ſic
 de alijs. **I**te dicit ratio naturalis prius
 hoīem eſſe alendū cibo ſubtili z leui q̄ ſor-
 ti z valido. **H**ic etiā dicit Apls. **L**ac vo-
 bis potuz dedi nō eſcam. ita debuit nobis
 xps prius dari in h̄ ſacramento ſicut par-
 uulis et infantibus. vt quaſi ſugēdo ip̄i/
 us carnem ſumeremus. et tandem in patria
 fortořem et immēſum caperemus. **U**nde
 dicit Isidorus libro primo de ſummo bo-
 no cap. xv. **S**icut cibum fortem infans in
 validus capere nō potest niſi a matre pri-
 us editus in lactis ſuccum vertatur. vt qđ
 in cibo non potuit vñi. ſugendo poterit in la-
 cre per carnem. **I**ta z nos dum eſſem⁹ in/
 firmi ad conſpicientiam verbi eternitatē.
 factum eſt verbum ip̄m caro. vt enutriti p̄
 carnem fortořesq̄ effecti. cibum ſolidum.
 id eſt verbum diuiniū patri coeternum
 contēplando vt angeli ſatiemur. **H**ec Iſi-
 dorus.

D **D**iri ſecūdo q̄ in ſib⁹ p̄ſi-
 tis tangit ſumē-
 tiū h̄ ſacrm̄ ſuauitas ſaporosa. q̄ quā iſtud
 ſacrm̄ eſta nobis accipiendū tangi mēris

Sermo LXXXIII

nre sanatiū. cū dī. Qui māducat. Sicut
 enī dīc Berū. in lī. de amore dei. Ante ad/
 uentū mediariis oēs sensus nrī lange/
 bant corge emotu. ppter vni⁹ sensus de/
 fectu. s. ppter gust⁹ absentiā sine cui⁹ amini/
 culo nec vivere corpus. nec sensus vni vi/
 uacitas exercere poruerit. Quicqd ei ad/
 totius corporis spectat alimento cūctis sen/
 fibo ⁊ vniuerso corpori appone suppone circu/
 pone. si solus gust⁹ deerit qd. pderit. ifun/
 de aurib⁹. intrude narib⁹ per quānus alias
 parte. obesse poterit nō pdesse. Bustū autē
 qdaz sechtur sapor. dulcedo quā in interio/
 ri suo sentiēt anīa mō qdā singlari ⁊ ceter⁹
 sensib⁹ incōcabilis q suscipit cuncta diuudi/
 cat discernit. sicut oēs sensus vegetat ⁊ pfir/
 mat Hec ille. Ut ḡ r̄ps gust⁹ nr̄z reforma/
 re valeret. ⁊ vt hoi sesuauē ondiceret. ac p h̄
 ad maiore⁹ suū dilectionē puocaret. carne⁹
 assumptā. posuit in edulū. vt p cibuz car/
 nis ad gustū immitaremūr deirat. Ut Hu/
 go sup glo. anglice ierarchie. Hinc dīc ver/
 cellen⁹ sup. i.c. Lanti. Nihil ē qd tā grataz
 mentib⁹ ppter refectionē sic panis suscipia/
 lis. Hec enī refectio nō sit p speculū sed p
 divine dulcedis exipientia. Buxtra qd gu/
 stus ⁊ tacitus nō exercet p speculū sic visus.
 Sed q̄uis sit tante suauitat⁹. m̄ palato nō
 sano. i. hoi male disposito. pena est panis q
 sano ē suauis. inqt Aug. vii. li. oſef. suarū.
 Quia igū nō oēs eq̄iter manducat aut gu/
 stant hunc cibū. Jo de diuersis modis mā/
 ducandi breuit̄ est sciēdū. Q̄ fm aplm do/
 cumentū apli. Lop. vi. Istud sacrum p su/
 mi ⁊ māducari q̄tuos modis. Primo nō
 sacramentaliter nec spiritualiter. sic illi q̄ specie/
 bus isti vtunq̄ sicut cibis ad satietatē
 ⁊ ebrietatē. De quib⁹ dīc Apls. Alius qdē
 esurit. ali⁹ ebrius ē. Scđo mō nō spiritua/
 liter sed sacramentaliter. sicut q̄ sumūr cū pec/
 catō mortali. De q̄bo dīc apls ibidez. Qui
 manducat ⁊ bibit indigne reus erit corporis
 ⁊ sanguinis dñi. Ubi dicit Amb. Re⁹ erit
 id est ac si xp̄m occidisset punief. Et de his
 dīc in Ps. xli. Manducauerūt ⁊ adorane/
 rum omnes pingues terre. in sp̄cū eius
 cadent oēs qui descedunt in terrā. ⁊ est sen/
 sus fm Inno. Omnes pingues terre. i. ter/
 rena diligētes ⁊ lugbi māducauerūt corp⁹
 xp̄i sacramentaliter ⁊ adorauerūt exercit⁹ ge/
 nua flectendo. sed nec māducatio eis. pfu/
 it nec adoratio deo placuit. Demanda/
 tione dīc apls. Qui māducat indigne. He
 adoratione Isa. j. Lū venireris ante sp̄cū
 cū menz q̄s q̄sumit hec de manib⁹ v̄is. Et
 sechtur. Manus enī v̄c plene fui sangui/
 ne. i. p̄cō. ideo addit. In sp̄cū cū caderet.
 id est peccabūt omnes q̄ descedunt in terrā.
 sc̄z terrena diligēdo. Un̄ eo ipso q̄ tales p̄/
 sumunt accedere ad sacrum peccabūt. Ter/
 rō mō māducāt quidā spiritualiter nō sacra/
 mentaliter. sic illi q̄ fide ⁊ deuotione ad istud
 sacramētu desiderant accedere existēto in
 gratia. sed ppter aliquid impedimentū nō p̄/
 recipere. Quilb⁹ dīc August. Redēt
 māducaſti. Et de his dīc in Ps. xli. Edēt
 paup̄es ⁊ sacraſbūt. Qd̄ exponit Inno.
 q̄rtus de manducariōe spirituali. Un̄ sen/
 sus est. Edēt. i. spiritualiter comedēt. Et
 qd̄ edēt determinat Job. vi. Nam q̄m
 ego dabo caro mea est. Bene autē dicte/
 dent pauperes. q̄a nō comedūt eū spiritualiter
 nisi pauperes. I. xp̄t̄ores dūtia/
 rū et hūles. Qui enī plus diligēt seculū
 qz deū nō comedunt ei spiritualiter ad la/
 lutē. licet comedant sacramentaliter ad pā/
 nationē suā. Un̄ dicit Aug. Quid elma/
 ducare nō hoc solū sc̄z in sacro corpus xp̄i
 accipere. multi enī indigne accipiunt. sed h̄
 est māducare in ipso manere. ⁊ ipm i. se ma/
 nente habere. fm qd̄ ipem dīc Job. vi.
 Qui māducat carnē meaz ⁊ cī memanet
 ⁊ ego in eo. Quē modū manducādi clarū
 deducens beatus Berū. dīc. Manduca/
 res spiritualiter corpus xp̄i est passionis co/
 lere ad sumendum suauiter in oscītā. et ad
 recolendū fideliter in memoria. Quarto
 modo quidam manducant sacramentaliter ⁊
 ⁊ spiritualiter. sicut illi qui cī debita p/
 aratione ipm de facto accipiūt. Dequito
 dīc Apls. Prober autē seipm homo z.
 E. Sciendū autem q̄ ad istud sac/
 ramētu fideles obligantur fm quadruplici
 gradū. Quia aliqui primo obligantur
 solum ad credendū ⁊ tamandū. sicut illi
 qui sunt inter infideles. vbi nullo modo
 possunt habere copiā. et tales sic fulātō
 fm Hieronymū. nemo ad impossibile
 obligatur. Unde dīc Augu. Qd̄ deo
 seruum pigrū non dānaret sita que nullo
 modo fieri poterant imperaret. Scđo all
 qui nō solum ad credendū ⁊ diligendū
 sed etiā venerandū obligantur. sicut ince-

De corpore Christi

fideles quibus libet sibi legitime impeditus tenet
in diebus dominicis ad ministrum ut audiatur mis-
sae, qui ad hoc obligatur. Nam preceptum de
sabbati observatione ad istum cultum est
translatum. Tertio aliqui non solum ad vene-
randum sed etiam ad sumendum istud sacramen-
tum obligantur, sicut omnes profecte etatis ad
minus semel in anno ut circa festum pasche,
quod tunc istud sacramentum sicut institutum.
Quarto aliqui tenent non solum ad venerandum
cum sumendum sed etiam ad perficiendum si-
cure omnes sacerdotes, et pertinet curari et tan-
to frequenter quanto per pluribus obligan-
tur. Unde dicit Gregorius in libro de
celestis officiis, de se. di. iii. Quo-
tidie singulis autem diebus dominicis tecum.
Thomas super iiii. di. vii. Si quis ex quo-
tidiana sumptuacione noscit servorem augeri
ad dei et reverentia ad sacramentum non mi-
niat, talis potest quotidie celebrare. Si autem sen-
tit reverentiam minima, servorem non multum
augeri debet abstinere, ut cum maiori devo-
tione post ea accedat, et sic quilibet est suo
iudicio reliquendus. Augustinus ad Januarium.
Et Ambrosius in libro de sacramentis. Qui dei-
die peccat quotidie debet sumere medicina-
mam, de se. di. ii. Si queris quoniam Iesu de-
se. di. ii. Non iste, ubi dicitur. Accipe quotidie
quod quotidie tibi prosum. Rudeo. Omnia ista
intelliguntur ad preparationem animi, quo de-
bet esse christianus, de se. di. ii. Ut quid. Ex
quo dicto patet filius Scotus, quod existens in
gratia indeorum laudabiliter abstinet, nec
est consilii sanctorum quod hoc sacramentum exci-
tare devotionem, sed per alias scilicet eleemosinas. Sed
nota an sacerdos peccat non sacrificando
quod quotidie videatur quod sic quod sacra-
mentum tollunt peccata. i. q. i. Ipsi sacerdotes
peccata populi comedunt, et eis iniungitur
tempore assidue ad altare. xxxi. di. sacerdotibus.
Et quia quotidie peccatum saltet pec-
catis sine quibus humana fragilitas non po-
test collistere, debemus quotidiana celebrari
one purgare, de se. di. ii. iteratur. Rudeo.
Si et humilitate desistat non peccat, si ppe-
nitentia peccati pteriti facit. di. v. ad ei. Si ex
pigritia vel levitate licet sentit se dignum,
et sic haberet conscientiam peccaret contra deum
et proximum. Qualiter vero hospicium cordis

fit preparandum tanto hospiti ut digne possit
inducere spiritualiter docet Hugo in li-
bro de preparatione cordis ca. j. Unde hec pre-
paratio in tribus consistit. Primo ut hospitium
cordis medetur quod fit per timorem domini
in Eccl. j. Timor domini expellit peccatum, et fit
mediante confessione. Ania enim sua pec-
ata cognoscens primescit diuinum iudicium
et inde confiteatur. Et hec confessio debet esse
premeditata, ad similitudinem purgantis do-
minum qui prius immundicias omnes in unum cu-
mulum congregat antequam eos extra efficiat. Itē
debet esse premeditata ad similitudinem di-
spensatoris, quod per lapillos prius cōputat
quod dominus ratione reddat. Debet enim attende
re omnia bona nature, gratie fortune, quibus
vultus est. Itē debet esse premeditata ad simili-
tudinem illius qui ingreditur iudicium qui pri-
us premeditatur antequam loquatur coram iudice.
Sed sunt quida qui imp̄meditari in deli-
berati confitentur, narrantes superficialiter.
Sicut ancilla pigrā lauat extra ollam et in
tus non adiungit purgationem adustam, et si-
cut ancilla purgans dominum colligit sorores
in unum locum et abscondit sub scamno. Ta-
les sunt qui boni apparere volunt vel bo-
na agunt sed peccare non cessant et peccata
abscondunt racentes circumstantias. Se-
cundo preparat cordis hospicium ornando
domum cordis. Quod fit per veram pacifica-
tionem conscientie. Ps. In pace factus est
locus eius, et hoc cum homo pace habet cum
vicinis. Tertio preparatur custodiendo atrium
cordis ne fur diabolus ingrediat suis
machinationibus et furetur virtutes quas
homo collegit. Unde Salomon. Omnes cu-
stodia custodi cor tuum. Bene dicit omnis
non una, sed per omnes sensus tuos bene cu-
stodias. Qui sic preparauerit dominum conscientie
dignus erit tanto hospite, et hinc est quod
digne manducat hunc panem.

Dixi tertio quod in verbis premis-
sis subiungitur di-
gnis sumentis utilitas fructuosa per quam
istud sacramentum nobis est gloriae collati-
uum. Cum dicitur, vivet in eternum. Hoc enim
sacramentum est panis vivus, ut dicitur Job.
vi. Unde confessio vita glorie, licet non confe-
rat vitam gratiae, eo quod requirit hominem ex-
istentem in gratia. Unde gratia primo non
donat sed eam augmentat. Et ideo dicitur
eucharistia quod bona gratia, quia perficit gratiam.

¶ H̄ermo LXXXIII

collatam. Unde sicut cib⁹ corporalis habet vitam seruare in corpore. ita istud sacramentū cū sit cib⁹ anime haber consernare gratia q̄ est vita anime Job. vi. nisi manducaueritis tē. non habebitis vitam in vobis. Consernat ergo in vita gratie et p̄ducit ad vitā glorie. q̄a si quis manducauerit et hoc pane vivet in eternū. Unde h̄ekpanis vite ad intelligentiā p̄sentis dignationis. lignū vite ad prouidentiā future tempestatis. liber vite ad memoriam exhibite dilectionis. In eo q̄ est cibo vite reficit conditiōis humane nature amaritudinem. q̄a lignū vite. perpetuat p̄tra breuitatem. q̄a liber vite. erudit et fit remedium contra iniq̄itatem. De primo dicit Eccl. xv. Libaur illū pane vite et intellectus. Bene dicit et intellectus. eo q̄ homo debet intelligere spiritualiter ea q̄ dicunt de hoc sacramento. Sic q̄ p̄ istud sacramentū habemus vitam spirituālē. unde salvator. Uerba q̄ locut⁹ sum vobis sp̄us v̄ita sunt Job. vi. De sc̄do de ligno vite Proverb. iij. Fruic⁹ iusti lignū vite. unde sicut mors intravit p̄ lignū. ita vita inuenta est p̄ lignū crucis in quo corp⁹ christi peperdit et vitā nobis reparauit. De tertio sc̄dē de ligno vite Apo. xx. Aperi⁹ ē lib⁹ vite. Lerte hodie aperis et quotidie oībus in q̄ dliber doceatur q̄ntu⁹ t̄ps nos dilexit. q̄ nobis sic se ipm dedit in cibū temporaliter et seruat in premiu⁹ eternaliter. Sunt aut plures vtilitatis consequentes dignae manducantibus. Prima est sp̄ualis mētis repletio. Proverbio. viii. Iustus comedit et replet animam suā. Sc̄da est familiaris dei inhabitatio Jobis. vi. Qui manducat meā carnem in me manet et ego in eo. Tertia ē gloriosa corporis resurrecio Job. vi. Qui manducat meā carnē tē. et ego resuscitabo eū in nouissimo die. Quarta est vite eternae adeptio ut hic dicit. vivet in eternū. Et p̄ oposituz est de indigne sumentib⁹ quos seq̄untur multiplex damnū. Primū est periculū mortalis culpe Leuitici. xxiij. Homo q̄ accesserit de stirpe vestra ad ea que consecrata sunt in q̄ est imūdicia. peribit de populo. Secundū est crimen lese maiestatis. i. Corint. xiij. Qui māducat indigne reus erit corporis et sang. tē. Tertiū est spiritualis satietas cibis saturati. Dictee. vi. Comedes et nō

saturaberis. Quartū est damnatio eternae mortis. ut patet. i. Lorinth. ii. Iudiciū sibi manducat tē. Ut igit̄ hec damnata caueantur et utilitaires p̄sequuntur. plura sunt necessaria. Primo fides cū qua accedendus est Erodi. xij. Omnis alienigena nō comedet et agno. Sc̄do cū caritate Lantico. Comedire et bibire amici. Tertio cū humilitatis simplicitate p̄ouerbar. Si quis est parvulus veniat ad me et insipientis locut⁹ est. Comedire panem meū et bibere vīnum qđ miscui vobis. Quarto cū metu et terrore Job. viii. Panem suū cū lacu et tremore comedebat. Quinto cū pranorum motu⁹ restrictione Erodi. xij. Renes restros accingetis. Sexto cū conscientiā cū cussione. i. Lorinth. vi. Prober autē sc̄p̄u homo. Septimo cū amaritudine mītis Erodi. xii. Cum lactucis agrestibus. Octavo cū amaritione p̄cupiscentie canalis Erodi. xii. Servus omnis empic⁹ et cūcidet et sic comedet. Nonoc cū suspīs clamoris Job. ij. Ante q̄ comedā suspira. Decimo cū vite sanctitate. vnde Num. xliii. Sanctificamini cras comedetis carnes. Undecimo cū gratiarū actione. Ps. L. Medent et saturabunt et laudabūt dominū. Duodecimo cū mandatorū diuinorū obseruatione Isaic. lx. Audire audientes met comedite bonū. et delebrabitur in crastina dñe anima vestra. Beatus q̄ sic māducet bunc panem. Nam talis vīne vite grātia in p̄senti et vita glorie in futuro. Ad quam nos perducat auctor vite t̄ps domini nostri q̄ est p̄ secula benedic. Amen.

¶ Dominica p̄ma post trinitatis. l.
H̄ermo LXXXIII.

Domo quidam
b̄erat diues et inuebat purpura et bisso et epulabat quondam splendide Luce. xvi. Si diligenter contulisse velimus fratres carissimi mundane glorie vanam excellentiā necnō opulentiam quib⁹ diunes peccatores et habundantes in seculo. affluunt miserabile in seipso copiam. Reuera nihil est de quo eis clementie existentes tam pauperes tam viles usque abieci q̄ despecti inuident. eo q̄ tota lorū gloria in ignominia et dabūdantur